

W sprawie utworzenia Bieszczadzkiego Parku Narodowego

Zagadnienie ochrony unikalnych wartości przyrodniczych Bieszczadów przez powołanie do życia Bieszczadzkiego Parku Narodowego staje się coraz bardziej aktualne.

Do licznych postulatów w tej sprawie przyłączył się również Komitet Zagospodarowania Ziemi Górskich Polskiej Akademii Nauk, który na plenarnym posiedzeniu 17. XII. 1966 r. w Krakowie podjął uchwałę następującej treści:

„Komitet Zagospodarowania Ziemi Górskich PAN w Krakowie rozpatrzył wyniki konferencji w sprawie ustalenia granic Bieszczadzkiego Parku Narodowego, zorganizowanej 18 czerwca 1966 r. w Ustrzykach Górnych przez Polskie Towarzystwo Leśne, z udziałem przedstawicieli terenowych rad narodowych oraz delegatów Komitetu Zagospodarowania Ziemi Górskich, zainteresowanych instytucji naukowych i organizacji społecznych.

Biorąc pod uwagę wielkie znaczenie, jakie utworzenie Bieszczadzkiego Parku Narodowego ma dla nauki i racjonalnego zagospodarowania Bieszczadów, jak też dla aktywizacji gospodarczej tych terenów, a zwłaszcza dla rozwoju turystyki, Komitet wyraża opinię, iż zaprojektowane na tej konferencji granice i obszar Parku o ogólnej powierzchni 7 544 ha, obejmującej 2 271 ha połonin i 5 273 ha lasów, odpowiadają potrzebom naukowym, gospodarczym i społecznym oraz czynią zadość postulatowi zawartemu w uchwale nr 112/65 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z 6 maja 1965 r. Zamierzenia te odpowiadają też w pełni założeniom planu regionalnego dla obszarów górskich woj. rzeszowskiego.

Komitet Zagospodarowania Ziemi Górskich jest zdania, iż utworzenie Bieszczadzkiego Parku Narodowego jest sprawą pilną, i że dalsze odwlekanie jej realizacji byłoby połączone z poważną szkodą gospodarczą i kulturalną”.

K. Zabierowski